

Det må derfor have for øje, at de besparelser i rejseudgifter, som tilsyneladende kunne indvindes ved, at tilsynet henlægges til lokale arkitekter, må antages at ville blive opvejet af forøgede udgifter til tjenesterejser for justitsministeriets embedsmænd og til de lokale arkitekters rejser til København. Dertil kommer, såfremt nybygnings- og ombygningsarbejder vedblivende projekteres i København, at de hermed beskæftigede arkitekters rejser ikke kan kombineres med tilsynsrejser. Endvidere er der en nærliggende fare for, at en spredning af tilsynet med et så stort antal såvel større som mindre bygninger vil bevirke en fordyrelse af administrationen og ikke mindst en mindre hensigtsmæssig udnyttelse af bevillingerne.

For fængslernes vedkommende gør der sig det særlige forhold gældende, at bygningsarbejder i vidt omfang udføres ved fangearbejdskraft. Der må derfor af arkitekten ved vedligeholdelsesarbejder foretages et meget nøje tilsyn, ligesom der ved nybygninger kræves en langt mere detaljeret gennemgang af projekter og overslag og større kontrol med indkøb og materialeforbrug end ved almindeligt byggeri.

Det er i det hele taget af den allerstørste betydning, at såvel fængselsvæsenet som politiets og retsvæsenets lokaleforhold henhører under en arkitekt, der gennem sit stadige arbejde med dette områdes særlige problemer er fuldstændigt inde i, hvilke krav der stilles til lokalebehovet, lokalernes placering og indretning samt de mange hensyn af sikkerhedsmæssig art.

Justitsministeriet må endvidere efter det foran anførte mene, at en ordning med en i København boende, til justitsministeriet knyttet tilsynsførende arkitekt giver den for staten billigste og bedste ordning, når alle forhold tages i betragtning. Det bemærkes herved, at henlæggelse af administrationen af de til fængselsvæsenet samt rets- og politivæsenet hørende lokaler til en anden statsmyndighed efter justitsministeriets formening vil medføre en besværliggørelse og dermed fordyrelse af administrationen. Da justitsministeriet nødvendigvis må have nøje indseende med lokaleforholdene, ville der i vidt omfang blive tale om unødigt dobbeltadministration.

Justitsministeriet må herefter mene, at ordningen med en til ministeriet knyttet tilsynsførende arkitekt bør bevares.

Den nuværende tilsynsførende arkitekt, arkitekt Christen Borch, der er 70 år gammel, har ønsket at fortsætte sin virksomhed, indtil nogle af de nye politibygninger, som han har tegnet, i nær fremtid er færdige, men det er meningen, at han derefter skal fratæde på grund af alder.

Det er ministeriets hensigt i arkitekt Borchs sted at antage en ny tilsynsførende arkitekt efter opslag, således at der forinden forhandles med boligministeriet og finansministeriet om vilkårene for hans ansættelse. Samtidig vil man have opmærksomheden henvendt på muligheden for nedsættelse af det tilskud, der ydes til lønning af konduktører, idet spørgsmålet om at nøjes med at afholde almindelige bygningssyn hvert andet år i stedet for som nu hvert år påny vil blive taget op. Medens også nybygninger og større ombygningsarbejder hidtil har været overdraget den tilsynsførende arkitekt, vil man — herunder ved fastsættelsen af vilkårene for en ny arkitekt — være opmærksom på, at han ved sådanne arbejder må konkurrere på lige fod med andre arkitekter. Det skal således navnlig ikke være udelukket, at justitsministeriet overdrager opførelsen af en nybygning til en anden arkitekt.

Man kan iøvrigt om justitsministeriets arkitektordning henvise til justitsministeriets skrivelse af 1. november 1949 til ministeriet for byggeri og boligvæsen, hvilken skrivelse er trykt som bilag 8 til forslag til det i folketinget den 4. maj 1950 fremsatte forslag til lov om blandt andet oprettelse af stillinger som amsarkitekter (rigsdagstidende 1949—50, tillæg A. spalte 6995).

Endvidere kan henvises til justitsministeriets skrivelse af 27. februar 1952 til folketingets finansudvalg, af hvilken skrivelse en genpart vedlægges.

HANS HÆKKERUP